

דברי חכפר

עדמה אחרי הגשם ערן צור

גשם טפטף על גבעה
מים יורדים במורד
אל העמק, בין שני הרים
הטיפה מפרה את הזרע
עדמה כמו אחרי אהבה
הגוף עוד רגיש, הראש מעט ריק

לכן כשחמדה עדמה את פני השחק
היא רקמה בדי ערוגות ככוכבים

גיליון מס. 2098 * ו' בטבת תשפ"ב * 10 בדצמבר 2021

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

• עשרה בטבת

בשבוע הבא, ביום שלישי – יחול יום צום עשרה בטבת.

"עשרה בטבת הוא אחד מארבעת ימי תענית יהודיים לזכר חורבן בית המקדש. יום זה חל בתאריך העברי, שבו בשנת 588 לפנה"ס, החל המצור של נבוכדנצר מלך בבל על ירושלים. המצור הסתיים כעבור שנה ושבעה חודשים (בתשעה באב) בחורבן ממלכת יהודה, חורבן העיר ירושלים וחורבן בית המקדש הראשון" (באדיבות ויקיפדיה).

אינני צמה במועד זה, אבל אני מנסה ללמוד על הגורמים שהביאו לחורבן ממלכת יהודה ואבדן העצמאות המדינית שלנו לפני 2500 שנים.

ועוד על עשרה בטבת:

בכ"ז בכסלו תשי"א החליטה הרבנות הראשית לישראל לציין את יום **עשרה בטבת** בכל שנה כ"יום הקדיש הכללי". יום זה נועד לאפשר לקרובי הנספים בשואה שיום פטירתם לא נודע לנהוג במנהגי יום היארצייט של הנפטרים: להדליק נרות נשמה, לומר **קדיש** וללמוד משניות לעילוי נשמות הנספים. (ויקיפדיה).

מבחינתי עשרה בבת הוא יום פטירתם של קרובי משפחתי שנספו בשואה.

ועוד על עשרה בטבת:

עשרה בטבת הוא יום הולדתו של חיים נחמן ביאליק המשורר הלאומי שלנו, שאני כל כך אוהבת.

מסתבר, שביאליק עצמו לא ידע בבירור מהו התאריך שבו הוא נולד הוא כתב: "עשרה בטבת תרל"ג (בערך)"... הקביעה המדויקת לגבי תאריך הולדתו העסיקה יותר את החוקרים מאשר את ביאליק עצמו.

מה שברור, שבעשרה בטבת בשנה הבאה, נחוג לביאליק יום הולדת 150! וזאת תהיה חגיגה!!!

• NOBLESSE OBLIGE

באיחור רב אני מצרפת את קולי למיליוני הקולות שהביעו את דעתם על נסיעתה של גילת בנט עם ילדיה לחו"ל בחופשת החנוכה. אחרי ששמעתי וקראתי קולות

אלה, הגעתי למסקנה שגילת בנט פגעה בראש ובראשונה, ואולי גם אך ורק, במעמדו של בעלה. אחת הבדיחות שהגיעה לטלפון שלי אמרה כך:

גילת לנפתלי: "ראש ממשלה עם שישה מנדטים לא יגיד לי מה לעשות..."

ברוח זאת, גם אני סבורה שהאירוע המדובר הוא בתחום היחסים שבין בעל ואשתו. גילת לא פעלה בניגוד להחלטות רשויות המדינה, אלא בניגוד להמלצה של בעלה, שהוא, נכון, גם ראש הממשלה. היא בודאי לא התערבה במינויים בכירים בצמרת המדינית והמשפטית של מדינת ישראל, ולא גרמה לנו נזקים גדולים. ולכן ההשוואה עם הרעייה הקודמת, היא מופרכת לגמרי.

אני מבינה את דאגתה לארבעת ילדיהם. לא קל לחיות במצור של הפגנות מתמשכות ליד בית המשפחה, והמעמד החדש של הילדים ודאי מחייב אותם להתנהג אחרת, אפילו רק מבחינת הביטחון האישי שלהם. גילת בנט ודאי אינה רוצה לעקור את ילדיה מהסביבה הלימודית והחברתית שלהם ולעבור לירושלים למשך שנה וחצי (זה יצא הרבה פחות, אחר שייגמר השיפוץ של הבית בבילפור), ולכן אני יכולה להתייחס בהבנה לרצונה שגם היא וגם הילדים ינוחו קצת מכל הטרם שאליו הם נכנסו.

ובכל זאת,

המגבלות והמצוקות, שנעשו מנת חלקה של המשפחה, לא רק שאינן אסון גדול, אלא בטווח הקצר, ובטווח הארוך, בוודאי גם מעניקים הרבה יתרונות, לאו דוקא חומריים, לילדים, אשר זכו להיות ילדיו של ראש ממשלה בישראל.

אני מאמינה גדולה בביטוי **NOBLESSE OBLIGE** שפירושו: האצילות מחייבת, או במלים של מילון אבניון: אדם חייב לנהוג בדרך ההולמת את מעמדו. ואם גילת - את אשתו של ראש ממשלת ישראל, השמעי להמלצתו הפומבית, והסבירי לילדייך שיש להם מחויבות לדרכו של אביהם, ומכאן גם למדינת ישראל.

שבת שלום

תמר וולפין

10 בטבת התחילה צרת חורבן המקדש במצור על ירושלים

לקראת אירוע ט"ו בשבט

ירוק במיוחד

שיתקיים בשבת 22.1.22

אנחנו מחפשים חברי וחברות קהילה שמוכנים
ורוצים להעביר סדנאות יצירה
או פעילות שקשורים לנושאי טבע, סביבה,
מיחזור,
ושמירת כדור הארץ שלנו.

הסדנאות הן לילדים ו/או למבוגרים.

מי שמעוניין מוזמן לפנות לתמנע ורוני והן ישמחו לעזור ברעיונות,
חומרים וציוד לפעילות.

רוני: 0507956995

תמנע: 0525735973

נשמח גם למתנדבים שמוכנים לעזור
ולהיות חלק מצוות החג

תודה, וועדת תרבות

לבקשת הציבור

לבקשת הציבור העליתי כאן את קישורי שני האתרים המבוקשים
(מביא לדפוס - דוד אלמן)

א. אתר הגשם - אתר רישום המשקעים בכפר הנשיא
הרישום מאז חורף 51-1950.
תודות לפרנק ווטרמן ז"ל שהקפיד על הרישום במשך שנים רבות.
תודות גם לתמיר המכונה "שפרונג", הממשיך במסורת.

הקישור: <http://www.hupo72.space/01/community/raincharts>

ב. אתר הרחובות שסגרתי לאחרונה עקב אי בהירות בנושא.
כעת לאחר עדכונים אחרונים שקבלתי מענבר ברגר, חדשתי את המפות למיניהן,
והן שוב לרשות הציבור

הקישור: <http://www.d-ellman.com/streets>

אתר הרחובות המחודש
מעודכן: 7/12/2021

אתר רישום המשקעים
הגשם בכפר הנשיא

צילום פורטרט - פני הקיבוץ

בקרב תיפתח בכפר הנשיא סדנת צילום פורטרט (דיוקן) שבה נצלם את תושבי גיל הזהב (גילאי +80) שחיים בקהילה שלנו. הסדנה תכלול 3 מפגשים ובמהלכה נלמד מהו צילום פורטרט וכיצד לגשת לנושא. נקבל כלים, ניחשף לדוגמאות שונות של צילום דיוקן, ונקבל וניתן משוב על יצירתנו במסגרת הקבוצה.

לכל משתתפת/ת ישובץ אדם או יותר ועימו הוא יתאם באופן אישי את המועד והמקום לצילום.

צילומי הפורטרט יודפסו ויוצגו בתערוכת "פני הקיבוץ" בחג המשק ביולי 2022. הסדנה היא ללא עלות אך בהרשמה מראש אצל ליאת חן בנייד: 052-6640855.

בקרב ניצור קשר עם בני ה +80 בקהילה. התמונות יוצגו רק באישור המצולם.

לשאלות, בירורים ופרטים אפשר לפנות לרוני וגנר 050-7956995

תמונתו של דוריאן גריי (אוסקר ווילד)

על הדרך / הפינה של דודו

מאי חנוכה

חג החנוכה חלף עבר לו. מותיר אותנו רוויים בספינג' ובסופגניות עסיסיות ונרות וסיפורים על נס גדול היה פה. אבל נדמה לי שחשוב להוציא מהחג את הלקח הרלוונטי לימינו. כלומר לקחת את רעיון פך השמן ולעדכן אותו להווה. וזה מה שהייתי אומר היום:

מאי חנוכה - פך השמן הוא היהדות האחרת. זו הנחבאת תחת ערימת השרירים שיהדות בריונית/לאומנית ערמה עליה. הייתה פעם יהדות הומנית ואוהבת אדם. "יהדות של חולשה" כפי שמכנה אותה חבורת הבריונים שקובעת היום מהי יהדות. היום שולטת יהדות לאומנית ששונאת זרים ורודפת פליטים ואת כל השונה ממנה, בלי הבדל צבע ומין. יהדות ששרירה עצמו כל כך, עד שדיכאו עד עפר את השריר החזק ביותר שקיים את העם היהודי במשך אלפי שנים, שריר הזיכרון. דיכאו כל כך עד כי גרמו לנו לשכוח את שאנו מצווים לזכור - כי גרים היינו בארץ מצרים. **חג שמח**

ויותר יעקב לבדו

1. ויותר יעקב לבדו. ויאבק איש עמו עד עלות השחר. וירא כי לא יכל לו, ויגע בכף ירכו. ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו. ויאמר שלחני כי עלה השחר; ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני. ויאמר אליו מה שמך; ויאמר יעקב. ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישׂראל: כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל.

2. ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר. כוחה של שירה במיטבה נובע לפעמים מהיכולת להעביר דרמה גדולה במעט מילים, באנדרסטייטמנט. הפילוסוף הצרפתי-יהודי קלוד לוי שטראוס טוען שאנו חווים חוויה אסתטית כאשר אנו פוגשים בהזערה (מיניאטואריזציה) של מעשה הבריאה. כלומר "דרמה גדולה במעט מקום". המשפט הפותח את תמונת המאבק באלוהים המופיעה בספר בראשית, מעביר חוויה עצומה של בדידות קיומית בכל כך מעט מילים. מילים המבטאות בצורה מדויקת את בדידותו האולטימטיבית של האדם מול אתגרי העולם. אל מול חידת קיומו. כמה הרבה נעזבות יכולה הייתה להתנקז בלילה אפל אחד אל מעבר היבוק כדי להילכד בסופו של דבר בחווייתו של אדם בודד אחד וישמו יעקב. שמרגע זה ואילך ישונה שמו והוא יקרא ישראל.

3. אבות מורשים את פחדיהם לצאצאיהם. "קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המוריה והעלהו שם לעולה על אחד ההרים אשר אומר אליך" אומר אלוהים לאברהם, סבו של יעקב, במין פרודיה אכזרית על "לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך".

4. לכן במשך כל הלילה הנורא הוא במעבר היבוק שבו נאבק יעקב באלוהיו, ריחף מעל לראשו הפחד הנורא שהוריש לו אביו יצחק. הפחד מן האל שמקריבים לו את הבנים האהובים. זה הפחד שבשמו נשבע בגלעד הברית שכרת עם דודו לבן. זה הפחד של אביו יצחק שהיה תלוי שם מעל לראשו מאז שנולד באוהל אימו, כמו קללה עתיקה שיש להתירה. ויעקב מנצח את הפחד מהאל וזוכה בשם חדש. אבל נדמה לי שהקרב עצמו היה חשוב מתוצאתו. כי בכך הפך סיפורו של אבינו יעקב למשל מרהיב של ניצחון האדם את פחדיו במאבק על הקיום האנושי, ועל משמעותו של קיום זה.

5 פחד יצחק

דוֹמָה שְׁתַּמִּיד הִיְתָה
בִּינֵיהֶם מֵאֲכָלָת.
הָאֵב הַגָּדוֹל שֶׁהָלָךְ
מֵאֲרָצוֹ וּמִמּוֹלְדָתוֹ
אֶל הָאֶרֶץ אֲשֶׁר תַּמִּיד
יִלְכוּ מִמֶּנָּה בְּנָיו.

שָׁרָה תַעֲקֹב
בְּעֵינִים קָשׁוֹת וּמְרוֹת
אֲחֵר הַחֲמוּרִים הַנֶּעְלָמִים
לֹאט מֵאַחֲרֵי הַעֲקוּל,
וְשָׁנֵי נְעָרִים הוֹלְכִים בְּמֵאֶסֶף
וּמִתְקַצְרִים עַל קוֹ הַהֵר.

כָּל זֶה עוֹד לִפְנֵי
שְׁפָאוֹלוֹ אוֹצִ'לוֹ הַמְצִיא
אֶת הַפֶּרֶסֶף־קִטִּיבָה.
הוּא הִיָּה מְצִיר אוֹתָם כָּהִ:

יִשִּׁישׁ שְׁרִירִי מְרַשֵּׁע לְמִרְאָה
עוֹטָה גְלִימָה לְבָנָה
(מְקַפִּיד עַל הַקְּפָלִים בַּמְקוֹם הַנָּכוֹן)
אוֹחֵז בְּיָד קָשָׁה אֶת
יְדוֹ הַרְפוּיָה שֶׁל הַיֶּלֶד
וְיְדוֹ הָאֲחֵרֶת מְלַטֶּפֶת
אֶת חֲמוּקֵי הַמֵּאֲכָלָת.
אֲחֵרֵיהֶם הַחֲמוּרִים
שֶׁפֶס שֶׁל זַעֲה מִתְאַדָּה
מִגִּבָּם אֶל תוֹךְ עֲצֵי הַמוֹקֵד.

וְשָׁנֵי נְעָרִים מְדַשְׁדְּשִׁים
בְּאַפְלוּלִית הַרְקֵעַ הַמִּתְעַכֵּר
לְהַעֲיִד אֶת עֵקְבוֹת
צַעַר הָעֵתִיד לְבוֹא
שְׁדוּמָה תַּמִּיד הִיָּה בִּינֵיהֶם

מאפל את ההבטחה.

פאולו אוצ'לו יפסע אז לאחור
יפשט זרועו כשאגודלו
זקור לפנים,
יצמצם עיניו לשני סדקים
צרים כמאכלת
ובאבחה חדה של מכחול
יציר מעליהם את
פחד יצחק.

6. ויש גם ציור...

ועוד אנקדוטה לסיום

שני עורבים מרכלים בבקר על הדשא שליד האמפי:
-שמעת מה שמספרים עליו?
-עליו אני מאמין את הכל...

10.12 אמרי סולומון

אילה פורת

11.12 ימית אזולאי

סיון שיינגזיכט

12.12 מאור ראובינב

13.12 מרים קנדל

אפרים מעין

14.12 דניאל אמויאל

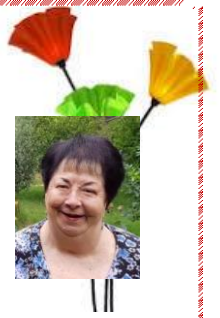
בלהה איילון

מרסלה קרפון

15.12 טומי ימית

אורטל אורן

משולחן העורכת / שושנה שרק

אור וצל \ מיריק סניר

“אור עצר והסתכל, מי הולך איתי? זה צל” אור מסתכל על הצל, מתפעל, משתומם ונבהל! לכן הוא מרים מקל, אך הצל ממחר לעשות כמוהו, “אור ברח והתנשף, צל ענק אחריי רודף!!!” אור מתגלגל, נופל ומתבלבל. לפתע אור מבחין בצלו של נמר נורא שמתקרב אליו, אך ברגע הבא הוא מגלה שזה חתול. צלו של פיל ארוך חדק, הופך לכלב קטן המקשקש בזנב, וצלו של דוב ענק, היא אחותו הפעוטה אורית שמדדה לעברו. אור שמח לגלות שגם לאורית יש צל. “אור הרים יד ונפנף, צל שלי, אני עייף...” עם שקיעה אור נפרד מן הצל לשלום ויודע שיתראו שוב מחר.

למחשבה...

גם בחיים, לעיתים קרובות הצל מפחיד ומאיים הרבה יותר ממי שמטיל אותו, כפי שלעיתים קרובות אנחנו חוששים מאוד ממהו, או ממישהו ומגלים בדיעבד שלא היה טעם לחשוש. לכל אדם בכל זמן יש צל, לפעמים מתארך לפעמים מתקצר ותמיד הוא שם. אור וצל הוא סיפור לא רק לילדים, כשהוא רומז לשניות שבחיים, לכך שלכל דבר צמוד היפוכו, החושך והאור, השמחה והעצב, הבריאות והמחלה, האהבה והשנאה החיים והמוות. ועלינו בני האדם, לקבל את שניהם מבחינת: “את הטוב נקבל ואת הרע לא נקבל?” ולהשלים עם קיומם כצמד בתוכנו וסביבנו.

מיריק סניר

